

تحلیل توزیع فضایی کاربری های عمومی از منظر عدالت فضایی (مطالعه موردی: مناطق 7 و 8 شهر اهواز)

نیما نعمتی

کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، اهواز

Nima1359nemati@gmail.com

چکیده:

تحلیل عدالت فضایی در نواحی شهری بر اساس معیارهای توسعه یافتگی و شاخص های خدمات شهری یک راهبرد هدفمند در جهت شناخت نیازهای شهروندان و برنامه ریزی پژوهش محور می باشد. حذف غده های رشد، توزیع یکنواخت خدمات شهری و همسان سازی قطب های شمال و جنوب شهرها، به تحقق رضایت مندی مطلوب شهروندان منجر می شود. در این پژوهش کاربردی، بر اساس شاخص های تعیین شده نوعی قیاس نواحی و محلات درون منطقه ای کلانشهر اهواز با استفاده از مدل های تاکسونومی عددی و موریس صورت پذیرفته است. مدل های آماری موریس و تاکسونومی از روش های پر کاربرد در تحقیقات علمی و دانشگاهی به شمار می روند. آمارهای بدست آمده از طریق مطالعات کتابخانه ای و تحقیق میدانی با روش های جمع خدمات و نهادهای نواحی شهری و استاندارد سازی مورد پایش قرار می گیرند. و ضریب ویژگی هر ناحیه شهری نیز بصورت مجزا محاسبه می شود. در نتایج بدست آمده ناحیه 1 منطقه 7 از نظر مدل های موریس و تاکسونومی در رتبه اول و ناحیه 4 منطقه 7 در رتبه آخر قرار گرفت. از نظر مدل ضریب ویژگی و روش استاندارد سازی نیز نواحی 1 منطقه 7 و ناحیه 2 منطقه 8 و ناحیه 3 منطقه 7 به ترتیب در رتبه های اول تا سوم قرار گرفتند. مناطق 7 و 8 کلانشهر اهواز دارای موقعیت مکانی و ساختار محله ای منحصر به فردی می باشند. میزان توسعه یافتگی شهری در این نواحی توسط مدل های آماری ریاضی مورد بررسی قرار گرفت. ناحیه 4 منطقه 7 بیشتر از دیگر محلات از نظر پراکنش خدمات شهری، اولویت خدمات رسانی را به خود اختصاص داد.

کلمات کلیدی: مدل تاکسونومی عددی، خدمات شهری، منطقه 8 شهر اهواز، اهواز، تحلیل فضایی